

[Ministeren for offentlige arbejder.]

En statusopgørelse for „Danske Privatbaners Pensions- og Enkekasse af 1898“ har vist, at kassen vil kunne udrede 31,2 pct. af de nye bruttopensioner pr. 1. april 1958, og denne procentsats har udvalget og ligeledes lovforslaget foreslået fastsat som pensionskassernes minimumstilsvær, hvilket altså omvendt betyder, at garanti-overenskomsterne højst skal omfatte de resterende 68,8 pct. af de nye bruttopensionsbeløb pr. 1. april 1958.

For at være solvente med denne forpligtelse må kasserne modtage et pensionsbidrag på 10 pct. af lønningerne, og af disse 10 pct. forudsættes det at personalet udreder 4 pct. og banerne 6 pct. Personalets bidrag på 4 pct. svarer jo til statstjenestemændenes, og personaleorganisationernes repræsentanter i forhandlingsudvalget har principielt holdt på, at personalet ikke burde betale mere end disse 4 pct. Imidlertid er der hidtil ved privatbanerne af personalet betalt et højere bidrag end i statstjenesten, og man er derfor enedes om, at personalet som en afløsningsordning betaler 5 pct. i den første 6 års periode.

Som jeg nævnte før, vil man endvidere stræbe henimod, at pensionskassernes tilsvær sættes op; når en statusopgørelse udviser, at dette vil kunne ske, og det er derfor et led i hele ordningen, at pensionskasserne får pligt hertil. Dette betyder i relation til garantiordningen, at garantitilsværet formindskes i takt med, at pensionskassernes dækningsprocent sættes op. En sådan forhøjelse af pensionskassernes dækningsprocent må forudses at ville blive aktuel inden for en nærmere årrække, idet der i det opstillede grundlag for pensionskasserne er en vis „overdækning“. Nogle momenter i denne skal jeg nævne.

For det første vil et bidrag på 10 pct., for så vidt angår nytillkommende tjenestemænd, give en større forsikringsmæssig dækning end svarende til den forholds-mæssige pensionsandel, som på ikrafttrædelsestidspunktet pålægges pensionskassen.

For det andet skal tjenestemændene, som jeg nævnte, i den første 6 års periode betale et bidrag på 5 pct., uden at banernes bidrag til kassen af den grund nedsættes.

For det tredje skal pensionsbidragene fremefter beregnes af fremtidige regulerings-

og overenskomsttillæg, og disse får pensionskasserne fremdeles ikke pligt til at udrede. Disse tillæg omfattes stadig af garantioverenskomsterne med 100 pct. som hidtil, fordelt med 85 pct. på staten og 15 pct. på kommunerne.

Den konverteringsordning, som forhandlingsudvalget har foreslået, og som indeholdes i lovforslagets § 1, a, skulle altså ikke indebære en øget garantiforpligtelse for garanterne — staten og kommunerne.

I lovforslagets § 1, b, foreslås det, som nærmere begrundet i bemærkningerne, at garantioverenskomsterne udvides til at omfatte de godtgørelser, som tilkommer tjenestemænd, der afskediges uden at have ret til pension. Når staten og kommunerne, som det er sket ved de oprettede garantioverenskomster, medvirker til at sikre visse pensionsydelse for privatbanetjenestemændene, må det vist erkendes at være mindre rimeligt, om en tjenestemand i påkommende tilfælde skulle komme ud for at tåle en afkorting i sin udtrædelsesgodtgørelse, en ydelse, der helt eller delvis er tilvejebragt ved hans egne direkte bidrag. Derfor taler efter mit syn på sagen stærke rimelighedshensyn for at lade garantien omfatte disse ydelser. Hertil kommer imidlertid, at den nyordning, der foreslås indført, bl. a. indebærer, at pensionsbidragene beregnes af de fulde lønninger, men pensionskassernes forpligtelser omfatter kun en vis procent af disse, og forsikrings-tekniske regler vil derfor bevirke, at tjenestemændene fremover for en langt større dels vedkommende, end der hidtil har været risiko for, vil være henvist til at søge dækning for deres udtrædelsesgodtgørelser i et muligt ikke fuldt solvent likvidationsbo. Kan der ikke skabes en garanti for disse godtgørelsers sikring, vil der opstå meget vanskeligt løselige spørgsmål i forhold til pensionskassetilsynslovgivningen.

Det er min vurdering, at reglen om garanti for disse godtgørelser i absolutte pengebeløb ikke vil være af stor betydning, men at reglen vil have en meget væsentlig betydning for gennemførelsen af det forslag, som man er nået frem til som grundlag for privatbanernes fremtidige lønnings- og pensionsforhold.

Ved den foreslåede nyordning er der etableret en nøje forbindelse mellem pen-